

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA	HIRDETÉSI DIJAK:	ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
a Széchenyi-utcában van.	Egy-egész oldal hirdetés ára 48 kor. Ennél kevesebb aránylag számíttatik.	Egész évre 12 kor.
Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem vétetnek tekintetbe.	Nyilttéri ézikkék garmondsora után 60 fillér fizetendő.	Fél évre 6 kor.
Kéziratok nem adatnak vissza.	Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.	Evnegyedre 3 kor.
		Egyes szám ára 24 fillér.
		Községeknek előfizetve egész évre 10 korona.

Hivatalos rész.

Vármegyei pénztárak és számvevőségek államosítása.

A m. kir. belügyminiszter folyó évi 117000. szám alatt körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, melynek alapján a vármegye alispánja utasítsa a vármegye területén lévő rendezett tanácsu városok polgármestereit s a nagy- és községek elöljáróságait, hogy a közönség kellő tájékoztatása céljából a folyó év december havában, hetenkint legalább egyszer, a szokásos módon tegyék közhírré, hogy:

1. A vármegyei központi és gyámpénztár 1902. évi december hó 31-én működését be-
szünteti.

1903. évi január hó 1-jétől fogva a vármegyei központi és a gyámpénztár teendői a vármegye székhelyén levő kir. állampénztár (adóhivatalra), a vármegyei számvevőség teendői pedig a kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőségre (számvevőségi kirendeltségre) ruháztatnak át: ennél fogva az emelt naptól kezdve, a vármegyei pénztár és a számvevőség eddigi ügykörére vonatkozó minden beadványt és hivatalos levelezést a kir. állampénztárhoz (adóhivatalhoz), illetőleg a kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőséghez (számvevőségi kirendeltséghez) kell címezni.

2. Mindazokat a járulékokat, melyek a fennálló törvények és szabályok értelmében a rendezett tanácsu városok s a kis- és nagyközségek által beszedendők és eddig a vármegye alispánjához, illetőleg a vármegyei pénztárba voltak beszállítandók, (akár az 1903. évi január hó 1-jétől kezdve esedékesek, akár pedig az ezt megelőző évekből származó hátralékok), ugyancsak a közvetlen adófizetők által befizetendő járulékokat 1903. évi január hó 1-jétől kezdve, a vármegye területén levő illetékes kir. állampénztárakba (adóhivatalokba) kell szállítani.

Ha a befizetés nem személyesen, hanem posta-utalvány vagy pénzes levél útján történik: a községi elöljáróságok és az illető magánfelek mindig pontosan jelöljék meg, hogy a beküldött pénzüsszegnek egészben és részben mi a rendeltetése? (például vármegyei utadóra K . . . f, községi jégyszói nyugdíjjárulékra K . . . f stb., összesen K . . . f.)

3. Azok a pénzüsszegek vagy értékek, melyeket a vármegye alispánja egyes felek részére, a vármegyei központi pénztárnál 1902. évi december hó 31-éig kiutaltványozott, 1903. évi január hó 1-étől kezdve, a szabályoknak megfelelő módon, a vármegye székhelyén levő kir. állampénztárnál (adóhivatalnál) vehetők fel. Ha jövőre az utaltványozás nem a vármegye székhelyén levő állampénztárnál (adóhivatalnál), hanem a vármegye területén levő más állampénztárnál (adóhivatalnál) történik: erről az érdekelt feleket is értesíteni kell. A gyámpénztárból kiutaltványozott összegek ezentúl is kizárólag a vármegye székhelyén levő állampénztárnál (adóhivatalnál) fizettetnek ki.

4. 1903. évi január hó 1-jétől kezdve, a megfelelő okmányok bemutatása mellett, a vármegye székhelyén levő kir. állampénztárnál (adóhivatalnál) kell befizetni azokat a kamatozat, vagy tőketörlesztési részleteket is, melyek a magánfelek által egyes vármegyei alapokból vagy pedig a vármegyei gyámpénztárból nyert kölcsönök után, akár az 1903. évtől fogva a jövőben válnak ese-

déssé, akár pedig még az 1902 vagy ezt megelőző évről hátralékként fennállanak, viszont ezentúl a vármegyei székhelyén levő kir. állampénztárak (adóhivatalok) fizetik ki azokat az összegeket (kamatozat), a melyeket a vármegyei árvasszékek 1902. évi december hó 31-éig egyes kiskorúak vagy gyámok és gondnokok kezeihez utaltványoztak, vagy pedig 1903. évi január hó 1-jétől fogva utaltványozni fognak.

5. Végül közhírré kell tenni azt is, hogy a vármegye székhelyén levő kir. állampénztárak (adóhivatalok) a pénztárak átadásával és átvételével járó munkálatok miatt a jövő évi január hó 1-jétől 15-éig a közönség részére csak délelőtt 8—12 óráig lesznek nyitva.

Szabad Lyceum.

A Szabad Lyceum demokratikus intézmény. Megteremtette az egészséges áramlat, amely megszüntette a jog- és kiváltság-mopoliumot s úgy a jogot, mint a tudást az emberiség közkincsének tekinti s mint ilyen mindenkinek egyaránt hozzáférhetővé törekszik tenni. Jelszava az ismeret terjesztése, az elme felszabadítása; célja szétörni mindazon békókat, melyek az embert lekötve tartották s a tudás által tükröt tartani az egyén elé, hogy önmagát megismerhesse, a benne rejlő erőnek tudatára ébredjen s a velők való életet megtanulja. Eszköze a demokráciának, amely az embert intelligenciájára alapján igyekszik érvényre juttatni, azon az alapon, amely egyedül jogos és igazságos, mert az érvényrejutás mértékét az egyéni képességekre alapítja. Ime az ok, melyben nagy elterjedtsége a művelt Nyugaton magyarázatát leli s ami ösztönzőül szolgálhat nekünk is ez olcsó, kéznél fekvő eszközt használni s általa társadalmi bajainkon segíteni.

Az ember ma a kultura eszközeivel vívja a régi harcot a megélhetésért, olyan eszközökkel, amelyek mindenkinek rendelkezésére állanak, de amelyeknek használata művelt intelligenciát követel. Aki nem érti meg az új idők e nemes irányát, az elveszett a nélkül, hogy védelmét még csak meg is kísérelhetné. Innen a nagy harcok, melyek felforgatással fenyegetik a mult alapjain nyugvó társadalmakat. A semmivel sem bíró nagy tömegek ösztönszerűleg érzik a veszedelmeket, melyek hiányos műveltségükben rejlenek s mikor a 8 órai munkaidő mellett harcolnak, öntudatlanul harcolnak a lehetőségért is, hogy intelligenciájukat művelhessék. S a művelt társadalmak e nagy problémák megoldásán gondolkodva, egymásután jönnek rá az eszközökre, melyek a két ellentétes tábor egymáshoz közelebb hozzák s ama éles ellentétekkel enyhítik. Anglia, Amerika előljárnak a kulturális intézmények felállításában, a műveltség terjesztését célzó intézmények czélszerűsítésében. Nincs Angliának, Amerikának városa, melynek gazdag könyvtára, tágas olvasószobái ne lennének. A tudományokat népszerűsítő vállalatok száma óriási. Az University Extension, Szabad Lyceumok már közszükséglet képeznek s világhírű vándor-tanítók és felolvasók egész legióját nevelték. E nagy kulturájú államokban az olvasás, a tanulás,

a tudományos, népszerű előadásokra eljárás oly szükséges, mint a levegő és a víz. A munkás, ha a gyárból szabadul, tömegesen lepi el az olvasószobákat, az előadó-termeket s tudatosan műveli magát. A hivatalnok-osztály a belletrisztikus és népszerű tud. folyóiratok egész legióját tartja fenn. A vagyonosok vetekednek egymással abban, hogy kulturális közintézmények alapítása által viszszaadjanak valamit azoknak, akik kezök munkájával segítették őket nagy tőkéik összehozásában. És mi teszünk-e valamit azon a téren, amelyen művelt szomszédaink társadalmukat újra építették? Nézzünk csak körül. A hivatal — robotolás. A műhely — kánpad. A vagyon — teher annak, akinek van. Robotolunk, kínlódunk, roskadunk a vagyon terhe alatt és ráadásul hivatalon, műhelyen kívül unjuk magunkat s egyetlen témáink — ha már társalgásra adjuk a fejünket — a panasz a nehéz helyzet felett, a mások megszólása olyan botlásokért, amelyekben mi is részesek vagyunk, de a legtöbb esetben az a speciálisan magyarrá vált foglalkozás, melyet társalgás nélkül is lehet társaságban egyesülve űzni.

Vajon jól van-e ez így? Vajon nem kellene-e lelkiismeretünknek feltámadnia, mikor semmit sem lendítve a magunk sorsán lethargikusan nézzük, mint dolgozik hangyaszorgalommal a Nyugat s mint maradunk mi mind hátrább és hátrább s válunk mind inkább tehetetlenekké azzal a kulturális áramlattal szemben, melyre éppen olyan tehetségünk volna, mint van amazoknak — sőt, mint sokan mondják több — sokkal több?!

Tudományos intézményeink panganak. Nincs pénzünk, hogy fejlesztésükhöz hozzájárulhassunk. Ha támogatást kérnek, nehéz megélhetésre hivatkozva zárkozunk el s napról-napra gyöngébbek leszünk, mert elsatnyul az az erő, melyet nem gyakorolnak.

Avagy nem így van?

S ha így van, nincs-e itt az ideje változtatni ez állapotokon — a magunk javáért?

*

Változtatni kell, s erre a legolcsóbb eszköz az University Extension, a Szabad Lyceum, amelyet immár meg is honosítottak a fő és nagyobb városokban, megyeszékhelyeken. Ahogy beáll a tél s vele a hosszú, unalmas esték végtelen sorozata, megtelnek az intézetek, megyei és városi középületek nagytermei közönséggel, akik szórakozni vágyanak, de a szórakozásban is szeretik a hasznost.

És aki tud, beszél nekik művészetről, irodalomról, aesthetikáról, szociális, közegészségi, közjogi, bölcséleti, tudományos kérdésekről, a tudományok újabb vívmányairól és irányairól, beszél könnyed, népszerű, társalgási formában, úgy, hogy mindenki megérti, hogy ismeretekben mindenki gyarapszik, a társalgásra themát nyer s a tanulásra kedvet kap. Ime ez a Szabad Lyceum. Egy népszerű, tudományos folyóirat, melynek közege az élő szó, ami legközvetlenebbül bír hatni, s eszköze a tapasztalás, mert rögtön bizonyít is.

Egy kipróbált intézmény is, amely minden igényt kielégít s minden kívánsághoz alkalmazkodik, melynek jóságáról tanuskodik

a Nyugat évtizedekre terjedő tapasztalata, s amely ott pótol, javít, alapoz, ahol valósággal meg van erre a szükség.

A Szabad Lyceum már természeténél fogva is ingyenes, mert a tudomány az a portéka, mely bármennyit fogyasztunk is belőle, nem fogy, — de a miért szólunk, nem is szívesen nyulnak a zsebbe — ám tekintve, hogy semmi alap nem áll még rendelkezésre, teljesen ingyen nem rendezhető. Tekintve, hogy az összeg mily csekély, amire a rendezőség számít, biztosan reméljük, hogy a közönség nem fog elzárkózni előle, nem, mert vele egyuttal jótékonytságot is gyakorol: hozzájárul egy valósággal hiányt pótló intézmény kezdeményezéséhez s növeli azt az alapot, mely a gymnasium szegény tanulóinak nyomorán van hivatva enyhíteni.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Előléptetés.** A novemberi csillaghullás alkalmával Mártián Julián honvédszázados I. oszt. századosná és Nagy Sándor tiszthelyettes hadnagygyá neveztetett ki a helybeli m. kir. honvédszázalajhoz.

— **Berendelés.** Az igazságügyminiszter Dr. Joó Károly dési járásbíróági albirót a kolozsvári ítélőtáblához tanácsjegyzőül rendelte be.

— **Házasság.** Nagyajtai Cserey Béla fogarasi szolgabíró november 6-án kötött házasságot Désen, nagyberivói Boér Ferencz m. kir. pénzügyigazgatósági számvizsgáló szép és kedves leányával Irénnel. A fiatal pár a délutáni vonattal állandó lakhelyökre, Fogarasra utazott.

— **Ujoncok esküje.** A helybeli honvéd-ujoncok november 1-én tették le az előírt esküt a laktanya udvarán. Az esküszó elhangzása után Szabó István őrnagy zászlóaljparancsnok intézett beszédet az ujoncokhoz, melyben a haza és a trón iránti hűségre s katonai kötelességeik teljesítésére buzdította őket.

— **A reformáció megünneplése.** A reformáció évfordulójának emlékünnept kegyelettel ülték meg városunkban is a reformátusok. Az ünnepelő közönség egészen megtöltötte a tágas templomot. Vásárhelyi Boldizsár ev. ref. adminisztrátor lelkész magas szárnyalású alkalmi beszédben méltatta a reformáció érdekében egykor megindult mozgalmat, annak fejlődését és a reformáció áldásait, melynek jótékony melegében a hitélet megerősödött.

— **Családi esemény.** Vármegyénk köztisztvisletben álló alispánja Dr. Torma Miklós kir. tanácsos családjában öröndetes esemény történt. Neje november 5-én Imre herczeg napján, a magyar ifjuság tündöklő példányképeinek és patronusának napján, egy egészséges flugyermekkel örvendeztette meg. Ugy az édes anya, mint az ujszülött jó egészségben vannak.

— **Mátyás király emlékezete Szurdukon.** Mátyás király emlékeztét vármegyénk területén fekvő Szurduk község állami népiskolája is nagy kegyelettel ünnepelte meg a mult vasárnap, a midőn a román ajku községben az iskola tulnyomólag román ajku növendékei dicséretre méltó tanuságot tettek tanítójuk hazafias irányu törekvéséről és arról, hogy e törekvés kárba nem veszett. Az iskolai ünnepély, melyen a község és környékbeli lakosok szép számmal vettek részt, a himnusszal kezdődött, melyet az iskola növendékei adtak elő. Molnár Ferencz tanító Mátyás királyt méltatta. Az ünnepély többi 12 pontja a nagy királyt dicsőítő költemények elszavalása és hazafias dalok előadásából állott és a Szózat elénekülésével ért véget a szépen sikerült ünnepély, melyen Ancean Gyula g. kath. lelkész is jelen volt.

— **A Kossuth Lajos-szoborra** adakoztak október 7-ig: Wasserstrom Áron, Dés, 4 kor., Eszterházy Miguel gróf., Kolozsvár, 50 koronát. Mártonfi Lajos ívén Szamosujvár: Mártonfi Lajos 5 kor., Szongott Kristóf 1 koronát. Dombora András ívén Dés: Dombora András 2 kor., Koller Kálmán dr. 2 kor., Ákonez János dr. 2 kor., Zakács Zoltán 20 fill., Gott Gyula 20 fill., Szabó József 20 fill., Komjátszegi Károly 1 kor., Kerekes Mihály 1 kor., Német János 2 kor., Stier Mihály 1 kor., Páll Lajos 40 fill., Sófálvi Lajos 2 kor., Grapka Ernő 1 kor., Konyári Ferencz 1 kor., Almai Ferencz 2 kor., Király József 2 kor., Szabó Jenő 2 kor., Turós Mihály 20 fill., Szabó Árpád 30 fill., Gombár Sándor 40 fill., Kovács József dr. 1 kor., Gergely Márton 40 fill., Mészöly Endre dr. 2 kor., Nuridsán Bogdán 1 kor., Mátis Péter 80 fill., Szálka Jenő 1 kor., Gombár Ferencz 1 kor., Fejér J. 50 fill., Galovich Ernő 50 fill., Pap Endre 1 kor., Rákóczy Miklós őrnagy 2 kor., Togyika Ferencz 40 fill.,

Vásárhelyi Béla dr. 1 kor., Nagy Imre 2 kor., Basa György 60 fillért. Összesen 38 kor. 10 fillér.

— **A szamosvölgyi vasút üzleti bevételei.** A szamosvölgyi vasút összes vonalain 1902. évi október hóban a forgalom következő volt. Elszállított 40167 utas, 19484 tonna fizetőárú, mely szállításokból bevételeztetett a személyekért 52000 korona, az árúkért pedig 95019 korona, összesen tehát 147019 korona A mult év hason időszakában volt az összbevétel 157305 korona, tehát a folyó évben a bevétel 10286 koronával csökkent. Az 1902. év kezdetétől október hó végéig volt az összbevétel 1248647 korona, a mult év hason időszakában ellenben 1269805 kor., tehát 1902-ben a bevétel 21158 koronával csökkent.

— **Kárbavesztett reklám.** Egy élelmes pozsonyi divatczég városunkban, s így feltehető, hogy országszerte is egyes családok figyelmét levélbeli felszólítással igyekeztén magára vonni, leveleiben mig egyrészt mély sajnálatának ad kifejezést hosszas mellőztetéséért, addig másrészt figyelmezteti címzettet, hogy utazója többek óhajtására meg fog jelenni, mely kedvező alkalmat használja fel címzett is a megrendelésre. Hogy azonban szeretett utazója nehogy összeütközésbe jöjjön a megrendelések összegyűjtését tilalmazó törvény rendelkezéseivel, idő rövidsége miatt sürgős értesítést vár a mellékelt levelezési lapon arra nézve, hogy a mélyen tisztelt címzettnek is szívevágya utazóját becses lakásán fogadhatni. Ezekből a felszólításokból nyilvánvaló a megrendelések gyűjtését tilalmazó törvény szelid megkerülése, amennyiben az illető czég maga befolyásolja a közönség elhatározását. Tagadhatatlan, reklámnak nagyon ügyes dolog, de nem mindig vezet célhoz, mit egy helyben történt tréfás eset is igazol. X. X. köztisztviselő neje a kapott felszólításhoz mellékelt levelező-lapon a következő nem épen kellemes választ adta a pozsonyi czégnek: „Utazójára nincs szükségem. Mint köztisztviselő neje segédkezet nem nyújthatok a törvény kijátszására.“ No bizony ezzel a „Mélyen tisztelt Nagyságos Asszonyom“ is örökre eljátszotta a pozsonyi czég rokonszenvét.

— **Szarvasmarhák zárata.** A folyó hó első napjaiban városunkban a szarvasmarhák között két esetben megállapított ragadós száj- és körömfájás miatt a városi kir. állatorvos véleménye alapján az említett állatfajokra nézve a hivatalos zárlatot a rendőrkapitány elrendelte, miokból az állatforgalom ez idő óta szünetel s a mult heti vásár alkalmával a szarvasmarhákra nézve az állatvásárt sem lehetett megtartani. A fennálló szabályok szerint a zárlat a város határától 5 kilométer távolságon belől levő községekre is kiterjed s így egyik községből a másikba szarvasmarhát hajtani nem szabad. Ennek a szigorú rendszabálynak, eltekintve a gazdaközönséget érintő egyéb hátrányaitól, a mult keddi népes hetivásár alkalmával igen komikus következményei is voltak, amennyiben a vidéki közönség a maga idejében értesülést nem szerezvén a zárlatról, gabonával és más élelmi szerekkel megrakott fogatait, a város határán a rendőri közegek feltartóztatták s nehogy visszafelé a költséges utat meg kelljen tenni, több gazda fogatát emberi erővel vontatta be a piacra s a vásár végén ugyancsak hasonló módon szállította vissza a határ szélére, hol szarvasmarháik addig vesztegeltek. Ez a néhány napi zárlat is mélyen belevág a gazdaközönség érdekeibe, mi nagy elővigyázatra s főkép arra inti, hogy az óvintézkedéseket igyekezzen mentől nagyobb gonddal megtenni, hogy ily módon lehetővé váljék a forgalmi tilalom minél előbbi megszüntetése. Itt megemlítjük még azt is, hogy városunkban a sertésvész miatt elrendelt zárlat is tart még.

— **A mult hetivásár és a piaczi árak.** Nálunk a hetivásárok november elején szoktak a leglátogatottabbak lenni. Ilyenkor kerül piacra a gazdaközönség fölös terménye, melynek árából beszerzi szükségleteit a közelgő téli időszakra. Az idej gyenge termés daczára a mult heti vásár városunkban igen élénk volt s bizonynal még népesebb lett volna, ha a véletlen fellépett száj- és körömfájás miatt a szarvasmarhákra a zárlatot nem kellett volna rendelni. Ez a váratlan körülmény aztán nemcsak az állatvásárt zavarta meg, de kedvezőtlenül befolyásolta az egész piacot. Egyébként a gabonáárak a rossz év nyomait viselték magukon. Buza 12—13, rozs 10—10.50,

árpa, zab 10, törökbuza 12 kor. 50 fillér volt métermázsánként. A szegényebb néposztály mindennapi eledele a burgonya métermázsánként 5 koronával kelt. A többi főzelékek ára is a mellett bizonyít, hogy a télen erős megpróbáltatásoknak nézünk elébe.

— **Köszönet.** Alólirottak a vármegyei honvéd-egylet nevében köszönetünket nyilváníttuk, nagyságos dr. Torma Miklós kir. tanácsos alispán urnak, ama kegyetes tényeért, hogy az 1848-ban Désen elesett honvédek síremlékét, halottak napja előestéjén kivilágította s ezáltal hazafias gondolkozása és érzéseinek újabb bizonyítékát szolgáltatatta. Désen, 1902. évi november hó 4-én. Szarvady Pál, s. k. elnök. Rónai A. Lajos, s. k. titkár.

— **Adóösszeírás.** Az adóköteles személyek és tárgyak összeírása városunkban már megindult a jövő évre. Az összeírás mindenek előtt az I-só, II. és IV. oszt. ker. adóköteles személyekre, vagyis azokra terjed ki, kiknek adója évenként kerül kirovás alá. Miután a III. oszt. kereseti adó alá eső hasznóhajtó üzletek, iparvállalatok és szellemi foglalkozások, valamint a ház, adóköteles épületek adója a folyó évben három évi érvényre állapított meg, most csakis az ujonnan keletkező üzletek, az évközben bérbeadott régi, valamint az év folyamán épült új épületek, szóval az új adóköteles személyek és tárgyak kerülnek adóztatás alá. A házi, mezőgazdasági és gyári (iparvállalati) cselédek, továbbá a segédek és segédmunkások összeírására kiváló gondot kell fordítaniok az összeíró közegeknek, mert ezek gyakori változásoknak vannak kitéve s az ipari vállalatoknál és gyárakban alkalmazott szakbavágó segédek- és segédmunkások, ha napi vagy hetibér mellett vannak alkalmazva, adó alá nem esnek, mig a darabszámra dolgozó segédek és havi bér mellett alkalmazott munkások az adófizetést ki nem kerülhetik.

— **Köszönet.** A dési Erzsébet-leányárvaház javára Dr. Heppes Béla közjegyzőhelyettes 20 koronát, Tichy Árpád Szent Antal-adomány címén 2 koronát voltak szívesek adományozni. Fogadják a nemesszivű adakozók az egylet nevében hálás köszönetem kifejezését. Tüzes Karácsonné, nőegyleti elnök.

— **Mozgó fényképek.** Egy amerikai Bigraf company villanyos gép segítségével pompás mozgó fényképeket mutatott be péntek és szombat este az Angol szálló nagytermében. A képek jobban sikerültek, mint az Uránia dési mutatványai.

— **Gyászhir.** A deésaknai róm. kath. hitközséget nagy veszteség érte. Lelkipásztora, csikcsatószei Kovács Gyárfás róm. kath. plebános, belső-szolnoki esperesi kerület jegyzője, megyebizottsági tag, statusgyűlési képviselő stb. életének 51-ik, papságának 26-ik évében a haldoklók szentiségének ájtatos felvétele után rövid, de kinos szenvedés közepette gyomorhajban október 6-án az Úrban csendesén elszenderült. Koporsóját sok koszoru borítja s temetése ma délután 2 órakor megy végbe Désaknán megérdemelt nagy részvétellel.

Kovács Gyárfás született Csikcsatószezen 1852 április 29-én, régi székelly nemes családból. Gymnasiumi tanulmányait a gyulafehérvári róm. kath. főgymnasiumban, a theológiát a püspöki Lyceumban végezte. Pappá szenteltetett Fogarasy Mihály püspök alatt 1877 május 19-én. Káplán volt Csikrákoson (1877), Csiknagyboldogasszonyon 1880. Majd gymnasiumi tanárrá neveztetett ki a csiksomlyói kath. főgymnasiumhoz, honnan Csatószege küldetett káplánok. 1882-ben deésaknai lelkész lett, ahol 1884-ig volt. Onnan Topánfalvára, majd 1893-ban újból Désaknára jött vissza.

Önálló művei: „A bányavidéki róm. kath. esperesi kerület plebániáinak története.“ „Deésakna multja és jelene.“ „Kath. búcsujáró.“ Ezekon kívül számos czikke jelent meg az Ellenzékben, külmunkatársra volt a Közművelődésnek s ugy a Szolnok-Doboka című lapban, valamint ugyanazon szerkesztés alatt megjelent Dési Emlékben s Nők emléklapjában számos ismeretterjesztő szellemes cikket írt.

Papi hivatalát a legnagyobb pontossággal végezte s jeles készségű lelkész lévén, beszédei mindig erős érveléssel, az igazság meggyőző erejével és szónoki lendülettel hatottak. A társaságban kedélyes, humoros, mindig szellemes volt s ezért közszeretettben állott. Ezelőtt egy pár hónappal 25 éves papi jubileumát ünnepelte meg. Külséjéről itélve, ki hitte volna, hogy rövid idő mulva az enyészet hideg, pusztító fuallata fogja érinteni, hogy a minden jó és nemesért érző szíven a pusztulás rejtelmes suhogása vesz erőt s fakó harasztól borított sirhantok közé ragadja a

kérlelhetlen halál, azt az igaz jó papot és emberbarátot, kitől még annyi szép és jó alkotást várt egyháza, hazája?

Kezünkől kihull a toll, ez a verejtékes munkaszerszám s odagondolunk a földi vergődés komor czélpontjára, arra a nagy révre, hol az emberi élet sötét, kikutathatlan végállomása van. Legyen ott neki könnyű a megpihenése, fölötte, a sirok világa fölött emléke fennmarad. Nyugodjék békében!

— Két csillagról. Ennek a történetnek csak két szereplője van. Egy bájos szőke lány, meg egy huszár kadét. Azaz bocsnát, elsejétől immár hadnagy ur.

A hadnagy ur elsején délben olyan büszkeséggel róttá az utcákat, hogy Napoleon ha látta volna, törpeségének érzetében föltétlenül káplárrá fokoztatja magát. Ez a büszkeség csak fokozódott, mikor találkozott a szőke kis lánynyal.

— Ah, kisztihand, nagysádkám. De rég láttam.
— Nem rajtam mult, bizonyára dolga volt a kadét urnak.

A fiók-Napoleon köhécselt egyet, azután folytatta:
— Pedig ha tudná, hányszor gondoltam magára csillagok feljövetelekor.

— Szép magától.
— Az ám, mindig olyankor gondoltam, mikor feljöttek a csillagok. Tudja, ez az Isten legszebb alkotása. A nap, a hold semmi hozzá képest. A csillag minden.

A kis szőke évődő kedvében volt.

— Ne mondja!
— De mondom biz én. A csillag minden, különösen, ha kettő van belőle. Ez a kettő ott ragyog felém a maga két szeméből és oh, de mennyire elenyézik az én kettőm, amiket tegnap varrtam fel, mikor tegnap hadnagy lettem.

A másik két csillag pajkos mosolygással ragyogott fel erre.

— Vagy úgy? Ennek kellett az a nagy bevezetés?...

— **Dankó-estély.** Dankó Pista a magyar dalköltő nehéz betegen fekszik *Csengődön*. A mindenható tudná megmondani, hogy a pestmegyei homokpuszták melyik szögletét hívják e dallamos néven. Bizonyára olyan puszta ez is, mint a többi. Sima és csendes, mint a tenger. Itt-ott megköti a szaladó homokot az emberi szorgalom, ott aztán aranylik a nehézkalászu búza, földre huzzák az ágat a gömbölyödő gyümölcsök. Nagyárnyéku eperfák, szagos diófák közül kifehérlik egy-egy galambduczos ház, melynek vadszőlős tornáczáról olyan jól esik nézni, mikor végtelen távolban pirosra festi a fehérlevelű nyárfák sudarát a kelő vagy leáldozó nap.

Ilyen csengődi szőlőből, szellős tornáczu házból hozott levelet a posta, szomorú levelet, mert, aki reszkető kezekkel papírra vetette a sorokat, nem nézi már vidám szívvél piros hajnal hasadását. Csak a meleg éghajlat balzsama gyógyíthatja testét, lelkét. Oda vágyik tehát.

Most már megindult a mozgalom minden irányban. Az alföldi városok estélyeket rendeznek, hogy összehozzák azt az utravallót, mely a sorvadó nótafát újra lábra állítsa.

Nálunk is lesz egy-két ilyen Dankó-estély a *Hungáriában* s a *Nagyfában*, hol a helybeli népezekarok ingyen fogják eljátszani azokat a Dankó nótákat, melyek nagynevű mesterműveknél igazabb kifejezői a magyar léleknek. Kevés örömmünket, tenger bánatunkat, felseges szilajságunkat ki is tudja úgy megszólaltatni, mint a csengődi beteg szívhez szóló nótái, melyek itt nálunk is annyiszor elhangzottak.

Addig is odaküldjük üdvözlötünket a csengődi tornáczos házikóba s vigasztaló reménységet, hogy majd megkaczagtatja még ő ezüst levelű nyárfák csacska rigómadarát. Ami zenepártoló közönségünket pedig meginvitáljuk oda a Hungáriába, vagy a Nagyfába, hol csöndes zeneszó mellett egy-két tányérozás alatt odateszi filléreit, ki a menyinyit akar, a humánus célra.

Budapesti levelek.

Saját fővárosi tudósítónktól.

1902 november 6.

Vajjon megtudná-e nekem mondani, kedves szerkesztő, hogy mit művel manapság az emberiség a legnagyobb örömmel?... Nos hát megfelelek én: szobrokat leplez. Ergő az e heti levelem szoborhistoriával foglalkozik, még pedig budapesti szoborhistoriával. A budapesti szobroknak tudniillik nincs párjuk az egész világhistóriában. Szegény Phidias! Milyen jó, hogy ő nem látja a budapesti szobrokat, legalább nem fordul meg koporsójában. Mert, aki végig sérel a dunaparti korzón, annak ugyan szomorúan kell tapasztalnia, hogy hajdanában, a mikor még nem voltak szoborpályázatok és nem volt zsűri, csak olyan rossz szobrokat készítettek a t. művész urak, mint ma, amikor már vannak szoborpályázatok és van zsűri is. Pedig a dunaparti korzón legnagyobbjaink szobrát látjuk égfelé emelkedni. Petőfiét, Eötvösét, Deákét, Széchenyiét...

Csak az a kérdés miért beszélnek ezek szobrairól és ama szobrok rosszaságairól? Hát csak azért, mert a Petőfi-társaság vasárnap ülést tartott. De mi köze a Petőfi-társaságnak a dunaparti szobrokhoz? A Petőfi-társaságnak sok köze van a dunaparti szobrokhoz, különösen a Petőfi-szoborhoz.

A dunaparti szobroknak fő hibái vagy az eszme szerencsétlen kivitelében, vagy az idomok idomtalanágában rejlenek. A Petőfi-társaság eszméi azonban nem szerencsétlenek, terveit pedig nem idomtalanok.

Annak okáért Pekár Gyula írókollegánk sietett szóvátenni és a Petőfi-társaság sietett jóváhagyni, hogy a dunaparti Petőfi-szobrot brevimanu köszirtnek tekintik,

... mit a hegyről a völgybe
Eget-földetrázó mennydörgés dönt le...

Azaz egyszóval nyilván (és nagyon helyesen) megirigylvén a segosvári szobrot, elhatározták, hogy a budapesti Petőfi-szobrot ujjal cserélik ki.

Biz ez, higye meg kedves szerkesztőm egy cseppet sem ártana...

Eszembe jut a Kisfaludy-szobra és a Kisfaludy-társaság. Szegény Kisfaludy Károly! Milyen jó, hogy ő sem látja a saját és kollegái szobrait ott Pesten, a hová bámulattal bámul föl a naiv vidéki.

Kisfaludy Károlynak a Muzeumban van szobra. Olyan szobor, a minőnek csak Kajászó Szent Péter bugrisait tudná megnevetetni valami vásári komédia, ha mutatványos bódéjában a nagy piac közepén kiállítaná. Mi boldog pestiek azonban sirunk, hogy reá nézünk, de nem boldogságunkban.

Régi és általános óhaj, hogy ha mást nem, de azt legelőször kellene a Kisfaludy-társaságnak igazi szoborral pótolnia. Nem rég már a zord enyészet is megsokalta a hosszú várakozást és úgy tette csúffá szegény szobrot, hogy a rajta térdelő muzsának (amely háromszor akkora, mint a költő alakja) egyik lábát elpusztította, letörte

No most már haszonvehetetlen a szobor, csak kicserélik, vagy mi a tatár?

Ez volt a közfelfogás.

A Kisfaludy-társaság pedig néma bölcsességgel azt cselekedte, hogy a muzsának új lábat csináltatott.

Az árvizkárosultak javára.

Az árvizkárosultak javára Voith Gergely kir. tanácsos kezéhez a következő adakozások folytak be.

Tódorfi Lukács gyűjtő-ívén Szamosujvár: Szamosujvár város 100. Tódorfi Lukács 5, Dr. Bányai Kristóf 5, Nuridsán János 1, Novák Lajos 4, Ábrahám Zachar 2, Voith Miklós 2, Gebhardt Károly 1, Moldován Simon 5. Cheul Tivadar 1, Govrik Tivadar 1, Placsintár Kristóf 1, Todorán Endre 2, Singer Mózes 2, Alexa Bogdán 1, Frank Izsák 1. Belcsug Géza 1, Jagamost Gábor 1, Páll testvérek 1, Tarisnyás testvérek 1, Gajzágó Ferencz 4, Duha János 2. Osztian Kristóf 1, Schönfeld Kálmán 1, Haraga Márton 1, Jakobi Dávid 5, Nagy Lajos 1, Fehér Sámuel 1, Cheul Dani 1, Kincses Joachim 2, Eisekovits Jakab 1, Sáhín Kristóf 1, Leuchter Ferencz 1, ifj. Tarisnyás Kajtán 1, Flórián Jakab 1, Kosotán Tódor 1, Bauer Manó 1, szamosujvári társalkodó kör 20 koronát, N. N. 40, N. N. 40, egy valaki 40, egy valaki 60, P. A. 40 fillért. Összesen 186 korona 20 fillér.

Esztegar Gergely gyűjtő-ívén Szamosujvár: Esztegar Gergely 2, Esztegar Mariska 1, Aján Joachim 1, Novák Lajos 1, Duha István 1, Dr. Gopcsa László 3, Sáhín Péter 1, Salamon Albert 1, Dr. Fogolyán Tivadar 1, ifj. Temesváry István 3 koronát, Voith Gergely 50 fillért. Összesen 15 korona 50 fillér.

M. kir. adóhivatal gyűjtő-ívén Szamosujvár: Salamon Árpád 1, Székely Sámuel 1, Felszeghi Béla 1, Kafka Márkus 1 koronát. Összesen 4 korona.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Veress Dezső.

HIRDETÉSEK.

Sz. 17021—902. alisp.

Hirdetmény.

Szolnok-Dobokavármegye közuti költségvetése 1903. és 1904. évről közgyűlésileg megállapítván, azt a vármegyei számvevősegnél a mai napon közzsemlére tettem ki.

Ezt azon értesítés mellett teszem közhirrre, hogy az esetleges fölszólamlások e hirdetmény megjelenésétől számítandó 15 nap alatt hozzám írásban benyújthatók.

Désen, 1902. évi november hó 5-én.

Dr. Torma Miklós,
alispán.

ELADÓ SZOLÓHEGY. Désen a **czlez-hegyi** határrészben 1½ holdnyi kipusztult **szőlőterület** és 2½ hold **gyümölcsös** eladó. Értekezhetni lehet **Szabó Vilmos**sall Monostorszegen. 1—2

Sz. 7596—902. D. V. T.

Árlejtési hirdetmény.

A tanács közhirrre teszi, hogy a városház és közintézetek jövő évi futására szükségelt 90 öl tűzifának a város csatáni erdejéből leendő beszállítása tárgyában **folyó 1902. évi november hó 20-án d. e. 9 órakor** a gazdasági tanácsosi irodában nyilvános árlejtés fog tartatni.

A feltételek hivatalos órák alatt a városi levéltárban megtekinthetők.

Dés város tanácsának 1902. évi október hó 22-én tartott üléséből.

Losonczy István, Szilágyi Albert,
főjegyző. polgármester.

Sz. 4995—1902. t.lkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A dési kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Dés és vidéke önsegélyző egylet végrehajthatónak Békéssy József dési lakos végrehajtást szenvedő ellen 140 korona és járulékai iránti végrehajtási ügyében az árverést végrehajtást szenvedő ellen elrendelte.

Minek folytán a kir. törvényszék területén területében fekvő s a Békéssy József s az 1881: LX. t. cz. 156. §-a értelmében még a társtulajdonosok Békéssy Gizalla és kiskoru Emma nevén is álló dési 156. tjkvben A. + 1. rsz. a. egész ingatlan 3976 korona megállapított kikiáltási árban **1902. évi november hó 14-én d. e. 10 órakor** a dési kir. törvényszék árverési helyiségében 45. ajtó, Dr. Holländer Sámuel ügyvéd vagy helyettese közbejövetelevelé megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni, u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók, végrehajtható kivételével, tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881: LX. törvényczikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törvényczikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átsoigáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. törvényszék telekkönyvi irodájában és Dés város tanácsánál tekinthetők meg.

A kir. törvényszék, mint tkönyvi hatóságtól. Désen, 1902. évi szeptember hó 17-én.

Hersényi,
kir. törvényszéki bíró.

Vadásztársaság figyelmébe.

Tisztelettel felhivom szives figyelmét a Vadász-társaságnak arra, hogy veszek vad-disznót, őzet, nyulat, fogoly-, snepf, szalonkamadarakat stb.

Hetenként használhatok 3—4 drb vad-disznót. Személyes, vagy levélbeni megkeresést alábbi czfmre kérem.

Szilágyi Gyula,
Nagyfa.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget és mélyen tisztelt pártfogóimat, hogy helyben a Szt.-Ferencz-rendi főtéri bérházban egy

fűszer- és csemegeüzletet

újolag és egész ujonnan rendezek be és a legközelebbi napokban megnyitom.

Szives pártfogásért esedezve, maradok

kiváló tisztelettel:
Rehák Agoston.

Heiman Albert

ékszerész-üzletében Désen,

a Hungáriával szemben,

Karácsony és Ujévi ünnepekre megérkeztek már a legszebb ajándékok **ékszer, óra, ezüst és china-ezüst** árúban.

Különösen kiemelendő a legújabb **Gong** (harang) ütési inga fali órák.

Továbbá hosszú női **aranyláncok**, női órák, gyűrű, fülbevaló, karperecz, nyakláncz szivecskéikkel, **férfi aranyórák** és láncok, stb. ékszerek dús választékban, minden elfogadható olesó árban kaphatók.

Sz. 7595—902. D. V. T.

Árlejtési hirdetmény.

A tanács közhirrre teszi, hogy a város Csatáni erdejéből 250 szál fa beszállítása tárgyában **f. 1902. évi november 20-án d. e. 10 órakor** a gazdasági tanácsosi irodában nyilvános árlejtés fog tartatni.

A feltételek hivatalos órák alatt a városi levéltárban megtekinthetők.

Dés város tanácsának 1902. évi október hó 22-én tartott üléséből.

Losonczy István,
főjegyző.

Szilágyi Albert,
polgármester.

Sz. 5461—1902. tlkvi.

3—3

HIRDETMEY.

Mikeháza község tlkvei birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendelethez képest átalakítottak és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi 29, 1889. évi 38. és 1891. évi 16. törvények a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-cz.-ben szabályozott eljárás a tlkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottak.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás Mikeháza községben **1902. évi november hó 10-én** és következő napjain fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatlak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új tlkvi tervezet ellen nem taláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi tlkvek végleges átalakítása után a téves bevezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, a kik a tlkvből előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tlkvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

3. Mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de tlkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíráshoz az 1886. évi XXIX. t.-czikk 15—18. §-ai és az 1889. évi XXXVIII. t.-czikk 5, 6, 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tlkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illetékelengedési kedvezménytől is elesnek, — és:

4. Mindazok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A dési kir. törvényszék, mint tkönyvi hatóságtól, 1902. évi szeptember hó 21-ik napján.

Hersényi, bíró.

Sz. 1723—902. körjz.

2—2

Árverési hirdetmény.

Alólirott község előjárósága által ezenel közhirrre tétetik, hogy a Mikola község határán gyakorolható vadászati jog folyó 1902. évi november hó 20-tól kezdődőleg 6—6 egymásután következő évre **folyó évi november hó 13-án d. e. 10 órakor** Mikolán a községi bíró házában a legtöbbet ígérőnek hasznbérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt akár Ördögös-Füzesen a körjegyzői irodán, akár pedig Mikola községében a bíró házában megtekinthetők.

A községi előjáróság.

Mikolán, 1902. évi október hó 26-án.

Kupsa Gábor,
községi bíró.

Timoffy Gyula,
körjz.

Sz. 1203—902. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a dési kir. bíróság 1901. Sp. I. 471/5. sz. végzése következtében, dr. Vajda Lipót dési ügyvéd által képviselt, Kádár Ferencz javára, dési Baló János ellen 200 korona s jár. erejéig 1902. évi január hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1100 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: sertések és csősmálé nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dési kir. járásbíró 1902. évi V. 84/II. számú végzése folytán 69 korona 15 fillér hátralék tökekövetelés, ennek 1902. évi június hó 14. napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódtj és eddig összesen 31 kor. 40 fill. ben bíróilag már megállapított hátralék költségek erejéig Désen a helyszínen alperes lakásán, dr. Vajda Lipót ügyvéd vagy helyettese közbejöttével leendő eszközésére **1902. évi november hó 11-ik napjának d. e. 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Désen, 1902. évi október hó 22-ik napján.

Szentpétery,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 2050—902.

1—2

Árlejtési hirdetmény.

A szamosújvári kir. orsz. fegyintézet részére az 1903. évi január hó 1-től 1903. évi december hó 31-ig szükséges mintegy 100 métermázsza kaukáziai, budapesti —-es vagy biharszilági I. gyémántos tisztított kőolaj szállításának biztosítása végett, a nagyméltóságú m. kir. Igazságügyminiszteriumnak 1902. évi október hó 31-én 29576/902. I. M. III. szám alatt kelt magas rendeletére **1902. évi november hó 20-án d. e. 11 órakor** a fegyintézet hivatalos helyiségében írásbeli zárt ajánlatok elfogadásával egybekötött nyilvános szóbeli árlejtést tartok. Az árlejtésre való részvételre azzal hívom fel vállalkozni kívánókat, hogy az ajánlati értéknek megfelelő 5% bánatpénzt az árlejtés megkezdése előtt, készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban kötelesek letenni, s a mennyiben az igazgatóság előtt ösmeretlenek, hatósági bizonylattal igazolni, hogy nagyobb vállalatokra képesek és szerződéskötésre jogosultak.

A jelen kivonatos és részletes feltételeknek is megfelelően szerkesztett, az ajánlattevő által szabályszerűen aláírt, bánatpénzzel felszerelt és egy koronás bélyeggel ellátott, bepecsételve bérmentesen betérjesztett írásbeli zárt ajánlatok borítékára rá irandó, hogy az „ajánlatot” tartalmaz.

Ezen ajánlatok a szóbeli árlejtés megtörténte után nyilvánosan bontatnak fel, — a kitűzött határidő után érkezettek figyelembe nem vétetnek. Tartalmaznia kell továbbá a zárt ajánlatnak:

a) ajánlattevő azon nyilatkozatát, hogy ezen kivonatos és az intézet hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthető, részletes szállítási feltételeket ismeri s magát azoknak mindenképpen aláveti;

b) a szállítandó cikk egységi és ez alapon összarát koronaértékben számmal és betűvel olvashatóan írva;

c) ajánlattevő nevét, lakását, polgári állását tisztán kiírva;

d) ajánlattevő azon határozott kijelentését, hogy a szállítandó cikket ő maga fogja-e termelni, előállítani vagy mástól szerzi be, utóbbi esetben, hogy hazai vagy külföldi forrásból eszközli-e a cikk beszerzését egészben, illetve annak egyes részeiben.

Kir. országos fegyintézeti igazgatóság.

Szamosújvárt, 1902. évi november hó 6-ik napján.

Uhlyárik Albin,
igazgató.

Sz. 1561—1902. főisp.

Pályázati hirdetmény.

A vezetésemre bizott vármegye központi segédhivatalnál egy 1000 korona törzsfizetés, 200 korona lakbérilletmény és nyugdíjigényjogosultsággal egybekötött II. osztályu központi irnoki állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhivom az érdeklődőket, miszerint az 1883. évi I. t.-cz. 19. §-ában előirt minősítésüket, esetleg előző szolgálataikat és egyéb figyelemre méltó körülményeket igazoló okmányokkal ellátott és kellően felszerelt kérésüket hozzám **folyó évi november hó 10-ig** nyújtassák be.

Elkésve érkezett, vagy kellően fel nem szerelt pályázati kérvények a jelzett állásnak kinevezés útján való betöltésénél figyelembe vétetni nem fognak.

Désen, 1902. évi október hó 29-én.

Désy Zoltán, s. k.
főispán.

Sz. 384—1902. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a dési kir. törvényszék 1901. évi 5242. sz. végzése következtében, dr. Ramonczai László ügyvéd által képviselt, Hútl Tivadar javára, Juhász Gábor ellen 578 korona 37 fillér s jár. erejéig 1901. évi augusztus hó 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 872 korona 30 fillérre becsült következő ingóságok u. m.: üveg- és porcellánemük nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szamosújvári kir. bíróság 1901. évi V. 302/3. sz. végzése folytán 578 kor. 37 fillér tökekövetelés, ennek 1901. évi június hó 11-ik napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódtj és eddig összesen 118 korona 40 fillérben bíróilag már megállapított, valamint a még felmerülő költségek erejéig Szamosújvárt, alperes lakása előtt leendő eszközésére az **1902. évi november hó 15-ik napjának d. e. 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvények 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szamosújvárt, 1902. évi október hó 28.

Kolbay Károly,
kir. bírósági végrehajtó.